

Konvencija br.177. – O radu kod kuće

Opća skupština Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada, sastavši se na svom osamdeset i trećem zasjedanju 4. lipnja 1996., i pozivajući se na to da se većina Međunarodnih konvencija rada i preporuka koje utvrđuju norme opće primjene u pogledu uvjeta rada može primijeniti na radnike kod kuće, i uzimajući u obzir da pojedini uvjeti koji karakteriziraju rad kod kuće stvaraju potrebu da se poboljša primjena tih konvencija i preporuka na radnike kod kuće i da ih se nadopuni s normama koje će uzeti u obzir posebne karakteristike rada kod kuće, i odlučivši prihvatiti određene prijedloge u vezi sa radom kod kuće, a što je četvrta točka dnevnog reda zasjedanja, i odlučivši ovim prijedlozima dati oblik međunarodne konvencije; usvaja 20. lipnja 1996. godine sljedeću konvenciju pod nazivom Konvencija o radu kod kuće iz 1996.:

Članak 1.

U svrhu ove Konvencije:

- (a) izraz **rad kod kuće** znači posao obavljan od strane osobe koja se navodi kao radnik kod kuće,*
 - (i) u njegovom ili njezinom domu ili na drugom mjestu njegovog ili njezinog izbora , osim radnog prostora poslodavca;*
 - (II) radi naknade za rad;*
 - (III) koji rezultira u produktu ili usluzi određenoj od strane poslodavca , bez obzira na to tko osigurava opremu, materijal ili druga proizvodna sredstva, osim ako ova osoba ne posjeduje stupanj autonomije i ekonomske neovisnosti potrebne da bi je se smatralo nezavisnim radnikom po državnim zakonima, propisima ili sudskim odlukama;*
- (b) osobe sa statusom zaposlenika ne mogu postati radnikom kod kuće po smislu ove Konvencije samo zbog toga što kao zaposlenici povremeno obavljaju posao kod kuće, a ne na uobičajenom radnom mjestu;*
- (c) izraz **poslodavac** znači osoba , fizička ili pravna, koja, direktno ili putem posrednika i bez obzira na to jesu li posrednici omogućeni državnim zakonodavstvom, izdaje poslove za obavljanje kod kuće, radi izvršenja njegove ili njezine poslovne aktivnosti.*

Članak 2.

Ova se Konvencija odnosi na sve osobe koje obavljaju posao kod kuće u smislu članka 1.

Članak 3.

Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju mora usvojiti, primijeniti i povremeno revidirati svoju državnu politiku rada kod kuće u svrhu poboljšanja položaja radnika kod kuće savjetujući se pritom s najreprezentativnijim organizacijama poslodavaca i radnika te, tamo gdje oni postoje, s organizacijama brinu o radnicima kod kuće kao i organizacijama koje se brinu o poslodavcima radnika kod kuće.

Članak 4.

1. Državna politika rada kod kuće promicati će, koliko je god to moguće, jednakost tretiranja radnika kod kuće sa drugim plaćenim osobama uzimajući u obzir posebne karakteristike rada

kod kuće i tamo gdje je to potrebno, uvjete primjenjive na isti ili sličan tip posla koji se obavlja u poduzeću .

2. Jednakost tretiranja promicati će se posebice u vezi sa :

- (a) pravima radnika kod kuće da uspostavljaju ili se pridružuju organizacijama po osobnom izboru i da sudjeluju u aktivnostima takovih organizacija ;*
- (b) zaštitu protiv diskriminacije u zaposlenju i zanimanju ;*
- (c) zaštitom na području sigurnosti i zdravlja na radu;*
- (d) naknade za rad;*
- (e) zakonski propisane zaštite socijalnog osiguranja;*
- (f) pristupom profesionalnom usavršavanju;*
- (g) najnižoj dopuštenoj dobi za zapošljavanje i obavljanje poslova ; te*
- (h) zaštitom majčinstva.*

Članak 5.

Državna politika rada kod kuće provest će se zakonskim sredstvima i propisima, kolektivnim ugovorima, arbitražnim odlukama ili bilo kojom drugom odgovarajućom mjerom koja je u skladu sa državnim praksom.

Članak 6.

Poduzet će se odgovarajuće mjere kako bi statistički podaci o zaposlenosti uključivali , do mjere do koje je to moguće, rad kod kuće.

Članak 7.

Državni zakoni i propisi o sigurnosti i zdravlju na radu odnosit će se i na posao kod kuće uzimajući u obzir njegove posebne karakteristike te će utvrditi uvjete po kojima bi određeni tipovi posla i upotreba određenih supstanci bila zabranjena kod rada kod kuće zbog sigurnosti i zdravlja.

Članak 8.

Tamo gdje je u radu kod kuće zabranjena upotreba posrednika, moraju se zakonima i propisima ili putem sudskih odluka utvrditi odgovarajuće obveze poslodavaca i posrednika , u skladu sa državnim praksom.

Članak 9.

- 1. Sustav kontrole koji je u skladu sa državnim zakonima i praksom mora osigurati poštivanje zakona i propisa koji se odnose na rad kod kuće,*
- 2. Odgovarajuća pravna sredstva moraju biti predviđena i djelotvorno primijenjena u slučaju nepoštivanja ovih zakona i propisa, uključujući kazne ako je potrebno.*

Članak 10.

Ova Konvencija ne utječe na povoljnije odredbe ostalih Međunarodnih konvencija rada koje se odnose na radnike kod kuće.

Članak 11.

Službene ratifikacije ove Konvencije moraju se priopćiti glavnom direktoru Međunarodnog Ureda rada radi registracije.

Članak 12.

- 1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrirane kod generalnog direktora.*
- 2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon datuma kada bude registrirana ratifikacija dviju članica kod generalnog direktora.*
- 3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu, u odnosu na svaku članicu, dvanaest mjeseci od datuma registracije njene ratifikacije.*

Članak 13.

- 1. Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon isteka roka od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu, izjavom koju priopćuje glavnom direktoru Međunarodnog ureda rada, radi registracije. Takav otkaz stupa na snagu godinu dana nakon datuma kada je registriran.*
- 2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju i koja, u roku od godine dana nakon protoka roka od deset godina iz prethodnog stavka, ne otkaže Konvenciju prema odredbi ovoga članka, može otkazati Konvenciju po isteku svakoga novog razdoblja od deset godina prema uvjetima predviđenima u ovome članku.*

Članak 14.

- 1. Generalni direktor Međunarodnog ureda rada mora notificirati svim članicama Međunarodne organizacije rada registraciju svih ratifikacija ili otkaza što su mu priopćile članice Organizacije.*
- 2. Kada notificira članice organizacije o registraciji drugih članica, generalni direktor mora upozoriti članice Organizacije na datum stupanja Konvencije na snagu.*

Članak 15.

Generalni direktor Međunarodnog ureda rada mora priopćiti glavnom tajniku Ujedinjenih naroda, radi registracije u skladu sa člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda, potankosti o svim ratifikacijama i izjavama o otkazu što ih je registrirao u skladu s odredbama prethodnih članaka.

Članak 16.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada podnijet će Općoj skupštini izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotriti će potrebu uvrštavanja na dnevni red Konferencije pitanja njene potpune ili djelomične revizije.

Članak 17.

- 1. Ako Skupština usvoji konvenciju koja bi ovu Konvenciju revidirala potpuno ili djelomično i ako nova Konvencija ne bi odredila drukčije:*

a) ratifikacija nove konvencije od strane članice ipso iure bi značila trenutno otkazivanje ove Konvencije bez obzira na odredbu članka 13., ako i kada bi nova Konvencija stupila na snagu,
b) od datuma kada nova revidirana Konvencija stupi na snagu, ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članicama.

2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za države članice koje su je ratificirale, a nisu ratificirale revidiranu konvenciju.

Članak 18.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su vjerodostojni.